

Fredag 5 april

Om FÖRLORADE SLAG och hästen från TROJA

Demosthenes lade kiselstenar i munnen och försökte överrösta vågornas då för att stärka sin stämma så att den kunde framföra hans budskap: att Athen inte för död och pina skulle ge upp sin frihet och demokrati och bli en del av den expansiva makedonska storstaten. Det slag han utkämpade var ett förlorat slag, slaget vid Chaironeia där självständighet och medborgarfrihet i Athen för alltid gick förlorade. Snart anträdde Alexanders legioner sin marsch mot perserriket, och resultatet blev som bekant nästan lika ärofullt som Bushs Kuwaitåg.

Som skolpojke fick man nog den uppfattningen, att Demosthenes var lite dum. Vår läroboksförfattare – det var på 30-talet – tyckte visst att demokratin var ett omodernt statsskick och inte mycket att slåss för. Bättre då att sluta sig till det nya dynamiska Neuropa och kanske t o m få uppleva ett civilisatoriskt korståg mot bolsjevismen.

Men nu önskar jag mig Demosthenes stämma. Nu, när *business community* håller på att manipulera oss in i ett annat nytt Europa där 80% av alla de beslut som parlamenten i dag tar ska fattas av EG-kommissionen i Bryssel. Ett Europa där Sverige till våra borgares oförställda förtjusning blir ett helt normalt europeiskt land utan sådana konstigheter som generell välfärd och full sysselsättning. Sannolikt också ett Europa där varje medlemsstat på ett eller annat sätt förväntas bidra till att slå ner tänkbara uppstickare från tredje världen och där neutralitet betraktas som svek och feghet (läs Per T Ohlsson i SDS).

Nu skulle jag vilja ha Demosthenes stämma för att protestera mot allt detta så att det både syns och hörs. Men ännu mer önskar jag att vänsterpartiet nu som förr ville tala med den stämman. Kanske kallar vi till ett förlorat slag, men det spelar ingen roll. Det skall inte få sägas om oss att vi utan strid gav upp vårt lands självständighet och satte det sista parentestecknet om en kort period av demokrati. Kampen har en mening i sig själv och kan dessutom kanske bli en förberedelse för den roll som kan

Kirkeby till toppen!

Äntligen kunde kulturstödsnämnden samlas till ett framåtsyftande grepp i Kirkebysaken. Allt för länge har ju nämnden suttit fast i det stadsplaneträsk som Mårtensstorget utgör. När det sedan visade sig att begäran om frivilligt byggnadslov hos byggnadsnämnden frammanade massor av engagerad kulturkonservatism och bevarandenergi, bl a hastade stadsarkitekten fram ett förslag till torgmiljö med ytterligare träd, ytterligare kiosker och ytterligare bråte på torget, blev det dags att ändra färdriktning. Med dystra aningar rörande Mårtensstorgets framtid med fortsatt parkering och stadsarkitekten Staafs kandelaber mitt på, kände många i kulturstöds-

nämnden en glädje i att sluta upp kring Arne Annmos (fp, se SDS 3.4) förslag om Kirkeby på toppen. Enhälligt beslutade nämnden på onsdagskvällen att dra tillbaka bygglovansökan från byggnadsnämnden och låta allsidigt utreda Annmos förslag.

Är förslaget då realistiskt? Who knows? De allra flesta problemen som vidlåter projektet följer med till den nya platsen. Tillsammans med ett nytt! Hur övertygar man världskonstnären K. om att platsen inte innebär en prestigemässig degradering? Vi som bor i Lund inser omedelbart förslagens styrka. I ett huj kommer stadens silhuett att förändras till det bättre och förhoppningsvis kommer

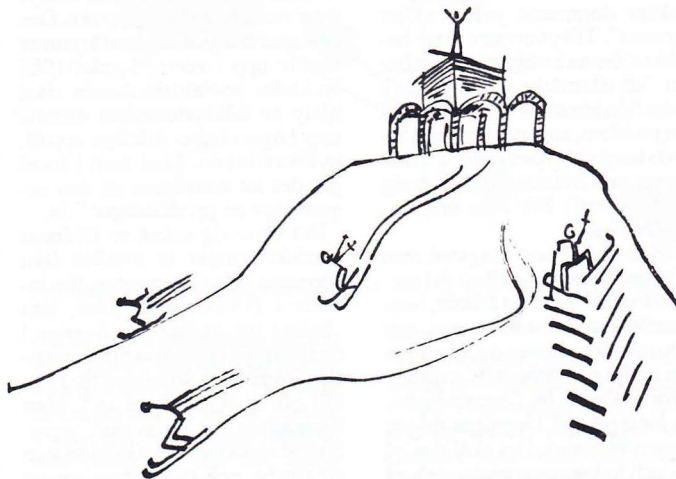
skaror av lundabor och utsocknes att beträda de ödsliga stigarna i det fantastiska och i positiv bemärkelse osvenska anläggandet på norr. Kanske kan detta utgöra början på en skulpturpark med internationell renommé. Kirkeby på toppen och Alexander Calder utanför Fäladsgården!

Är det lättare eller svårare att finansiera projektet om det förläggs till toppen? Antagligen lättare. När inte ens multijätten Tetra Pak vågade satsa på Mårtensstorget av skräck för amazonen Inger Rudberg, då är det tveksamt om ens någon skulle våga. S:t Hans backar är ju i det avseendet oplöjd mark, kanske knacker Gambropå dörren vad det lider?

Bevarandekämparna då, kommer stadsantikvarien Wahlöö att rycka ut? Inte Inger Rudberg i alla fall, för hon deltog i beslutet (liksom Frances von Rosen). Finns det för bevarandenaspekter på en 20 år gammal soptipp? Kanske skriar Per Wickenberg till när han upptäcker att kulturknuttarna vågat sig in i hans kungadöme, men den avhjälpas när han får klart för sig att han står överst på talarlistan vid invigningen!

I krigiska sammanhang brukar det anses viktigt att inte bli ett stillstående mål. På Mårtensstorget blev kulturstödsnämnden det, kanske självförfällt till en del. I och med detta försök till omgruppering försöker nämnden vinna ny terräng. Den som intar toppen får förhoppningsvis fri sikt, det kan vara klagörande i denna sak.

RB

Stoppa borgerlig valseger – så löser vi trafikfrågorna

Handelsföreningen hade både rätt och fel när den protesterade härom veckan.

Det är rätt att Lund står inför stora förändringar av stadstrafiken.

Det är fel att stadskärnan blir mindre tillgänglig. Det blir svårare men inte omöjligt att ta sig dit med bil – meningen är ju att biltrafiken ska minskas rejält.

bli vänsterns i en framtida kapitalistisk och imperialistisk superstat: att vara den ökända hästen från Troja.

Vi möts vid Chaironeia!
Lars-Arne Norborg

Cyklister, fotgängare och bussresenärer får det däremot lättare. Eftersom en stor majoritet tar sig till stan på något av dessa sätt kommer stadskärnans tillgänglighet att öka.

Trafikomläggningen får inte heller de konsekvenser Handelsföreningen tror. Den gör Lunds centrum mer attraktivt. Det förlorar inte Handelsföreningens medlemmar på. De tjänar på det.

Inte bara bilar

Trafik är inte bara biltrafik. Låt oss börja med kollektivtrafiken. Dagens busstrafik ändras på följande vis:

- De nio sämsta stadsbussarna byts under 1991 ut mot nya med katalysatorer och moderna dieselmotorer. Det betyder mycket, för det är stor skillnad mellan ny och gammal teknik.

- De näst sämsta dieslbussarna förbättras. Tio katalysatorer har köpts för pengar från miljöfonden. De monteras under april i år.

- Från maj 1991 kör bussarna på renare sk citybränsle.

- Passagererna genom centrum minskas för regionalbussarna. Fr o m tidtabellsskiftet i juni passerar 10-15 procent färre av Länstrafikens bussar Stortorget.

Forts på sid 4.

Stationsområdet, eller Våra dåliga arkitekter

Nu har de alltså ställt ut åtta förslag till stationsområdets framtid (i f d Lindexbutik, öppet 11.30-18, se VB nr 12). Gå dit och titta, det är riktigt skojigt.

Men börja med att studera det stora flygfotot i färg som förklarar de förutsättningar som arkitekterna hade att arbeta efter. Det är taget söderifrån, och det framgår mycket klart hur snäv Armaturkurvan är och hur hårt byggelsen tränger på från ömse sidor. Icke desto mindre finns angivet att plats ska reserveras för ett eller eventuellt två nya spår. Lyfter ni en blick mot Kung Oskars bro (som några av utställarna faktiskt har stavat rätt till, tack för det!) finner ni angivet där spåret mot Kävlinge och Göteborg grenar ut sej att detta spår ska kompletteras med ett nytt, som dessutom ska korsa stambanan planskilt. Dyrt och komplicerat, men det behövs för att inte Lund ska bli en flaskhals i framtidens hårdtrafikerade (får vi hoppas) sydsvenska tåg-system.

Det är ju detta som är kärnan i stationsförnyelsen: att järnvägen går mot en ny vår. Dess tekniska krav måste vara utgångspunkten.

Detta har sju av de åtta arkitektfirmorna missat. Den åttonde är K-konsult som resolut har flyttat hela stationsområdet västerut – därmed återupptagande Wilhelm Gleims projekt från 1906.

För vad händer om man utan att flytta stationsområdet ska ansluta två nya spår söderifrån? Det går egentligen inte, eftersom Klosterkyrkan står där den står. Om man nu inte lägger de nya spåren i ett nytt plan. Men då kan man inte ha någon plattformstunnel, och man måste tänka ut en ny lösning för Trollebergsvägens korsning.

Antagligen trodde de sju firmorna att detta var lösa utopier som man inte behövde ta hänsyn till. Men då har de inte läst regeringens tillväxtproposition från februari. Där står det nämligen att Väst kustbanan ska få två spår, med planskild korsning i Lund, och att det ska byggas ett tredje spår mellan Lund och Malmö – redan under 1990-talet, dvs före Öresundsbron öppnande!

Arkitektförslagen är alltså trevliga att titta på, så gör det. Men kom ihåg att de inte lär bli förverkligade, därför att arkitekterna inte har kollat vilka förutsättningar som verkligen gäller.

Dirigerar

Röda Kapellet under Birgit Stares barnledighet gör Håkan Olsson, känd klarinettveteran från studentorkestern Bleckhornen. Nya spelare alltid välkomna!

Vårt behov av Ohlsson

"Vi lever i ett förändringarnas tidevarv. Ett nytt politiskt landskap växer fram." Nej, magnifika anslag saknas sällan när Per T Ohlsson, politisk chefredaktör på Sydsvenskan, tar till orda. Begåvad och energisk pojke, visst, skriver mycket och gärna och sånt är ju inte så vanligt bland journalister.

Besvärande tomrum?

Den här gången känner han sig manad att fylla Tingstens plats. Som han uttrycker det: "Här finns ett besvärande tomrum efter Herbert Tingsten." En del av oss som minns vad Tingsten sysslade med känner sig nog mindre besvärade, men visst kan vi ana vi det sug en ambitiös politisk redaktör måste känna. Vi trodde visserligen att spåren efter Per Ahlmark skulle förskräcka, men var generation får väl prova sina vingar.

Nu finns det vissa hinder. Ohlsson har det fortfarande lite svårt med metaforerna. Bl a skulle vi, med Ohlssons ledare om den nya digitala politiken i färskt minne, vilja utfärda en generell varning mot tekniska och naturvetenskapliga bilder. Det är t ex mindre lyckat att tala om "en katalysator, som blottlägger motsättningarna, klargör framtidens utmaningar, ifrågasätter dogmerna och avslöjar lögnerna". Till yttermera visso betecknas denna katalysator därefter som "ett riktmärke i landskapet". Bilder från idrottens värld har också sina problem, som när han uppmanar de borgerliga partierna "att mitt i loppet mot framtiden rycka åt sig stafettpippen". Blir man inte diskad för sånt?

Vad är det då hos Tingsten som Ohlsson beundrar? Till en del verkar det vara Tingstens åsikter, hans "outröttliga hamrande mot den kulturelit som under debatten om 'den tredje ståndpunkten' svärade för Stalin". Jo, Dagens Nyheters ledarsida på Tingstens tid var en sorts domstol. Det skälldes på hel- och halvkommunister och på de odugliga socialdemokraterna som dels inte ville ställa in Sverige på sin rätta i plats i kampen för Västerlandets värden, dels körde landet i botten. I en berömd ledare från oktober 1947 hette det: "En gång kan det resas en minnessten

Cykla & vinn

eller gå, eller åk (om du har färdtjänst). Det är Hyresgästföreningen och Korpen som under totalt nio dagar, med start på Urdavägen 52 C den 8.4 kl 18, ordnar tipspromenad, boulevards, varpa, pilkastning och annat trevligt. Om man betalar en femma i startavgift och är med 7 gånger av 9 får man delta i utlottningen av cyklar och 54 andra vinster. Dessutom lär man känna sin stad.

över dessa år: Företagare och arbetare grundade Sveriges anseende, Wigforss förstörde det."

Jag antar att borgerligt sinnade njuter av schwungen i det uttalandet, men det är och förblir dåligt både som utsaga om verkligheten och som politisk analys. Tingsten hade lämnat socialdemokratin, njöt av sitt åsiktsbyte och gick till furiosa angrepp mot sina tidigare partikamrater. Borgerlighetens uppskattning strömmade mot honom – det brukar höra till – men det hela var väl inte lustigare än såg Bo Söderstens sidbyte.

Bättre i praktiken

Är då Ohlsson beredd att följa Tingsten i spåren när det gäller förföljelse mot olikänkande? Ja, i ett och annat ledarstick brukar han hetsa upp sig mot socialister – här om veckan skulle vi inte låtsas oss vara något annat än gamla Ceausescuanshängare. Vi får oss en ny hurrl här: "Krampaktigt försöker diktaturens apologeter att förklara och nyansera sig." Men hans praktik är bättre än hans teori. När Sydsvenskan med söndagens ledarsida inleder en debattserie om den nya politiken är det till de politiska sociologerna Fryklund och Peterson man får gå för en användbar analys över vad som håller på att ske. Den zenitiska analysmaskinen kommer snabbt upp i varv: "I valet 1985 lyckades socialdemokratin med hjälp av folkhemstanken dämpa upp högervägens folkliga appell, nyliberalismen. Med facit i hand går det att konstatera att den segern blev en pyrrhusseger." Jo.

Det visar sig också att Ohlsson faktiskt tvingas ta avstånd från Tingsten. Inte kampanjen för inträde i NATO, den gillas, han "bidrog till att förankra Sverige i den västliga demokratiska gemenskap som vi nu, årtionden för sent, vill bli en formell del av". Men kampanjen för en svensk atombomb betecknar även Ohlsson som en avväg, och det vittnar om ett visst omdöme.

Smörgåsarna var bättre förr

Nej, det som lockar hos Tingsten tycks vara något annat: "För vad som saknas är inte i första hand Tingstens åsikter utan hans temperament, hans förmåga att göra politiken och samhällsdebatten laddad och engagerande."

Så här säger Ohlsson: "I alla händelser är det viktigt att förnyelsen börjar någonstans – kanske med språket, det statta visionslösa språk som tränger sig på när Ingvar Carlsson redovisar regeringens uppfattning." Det är inte utan att man håller med. Det ligger då nära till hands att tro att det var bättre förr.

Man skulle t ex kunna berätta om andra halvan av sextioalet i Lund. Aten var en veritabel häxkittel, ett idéernas växthus jämfört med vilket Ideon är ett bedagat industrihotell och då har jag ändå

inte tagit upp de läckra smörgåsarna. Det var annat än de avslagna korridorerna där Ohlsson släpade sig fram under sin lundatid. Visst var det bättre förr!

Ohlssons tro är nog så sympatisk, men att placera en svunnen guldålder med eleganta, furiosa och passionerade politiker i Tingstens tid är inte hållbart. Grispremierna var en av de stora ämnena i det tidiga 50-talets valkampanjer vill jag minnas och muntrare samtalsämnen kan man ha.

Det som var Tingstens stora budskap mot slutet av femtioalet, "ideologiernas död", tar Ohlsson inte upp. Tingsten i augusti 1958: "Såsom vi ofta framhävt är liberalism och socialism åskådningar vilka blomstrat, inspirerat och dött – de lever kvar väsentligen som homörsord i de stridande partiernas händer ... Det gäller att handla från fall till fall, inte efter Benthams och Marx' lysande, men från början odugliga planritningar ... i stort sett är systemens och ideologiernas tid förbi; vi kan tänka och handla utan belastning av de geniala galningar som vill göra livet till ett exercisfält för sina idéer."

En rationell politik

Det är väl bekant att Tingsten motsades av verkligheten i stort sett med en gång – ideologierna väcktes ju till nytt och friskt liv under 60-talet. Och är det ideologilöshet som karakteriserar dagsläget? Vad är nyliberalismen om inte en genomarbetad ideologi? Ohlsson skriver på samma sida en personligt signerad kronika där han är lugnare i tonläget. Men samtidigt som han rutinmässigt kritiserar Bert Karlsson för fläsighet verkar han drömma om karismatiska, tingstenska gestalter som ska komma och rädda oss från en politik som "blivit för tråkig och för gubbig". Kanske är det så att "pendeln börjat slå från egenintresse till allmänintresse", med mäktiga krafter i rörelse. "De krafterna måste utnyttjas i en rationell politik, inte i en irrationell". Jaha, nu börjar det bli intressant. Vad är en rationell politik? Det står i hans ledare: "Valet står 1991 mellan de rationella krafter som ser tillväxt och integration som nödvändiga och de som, i en del fall utan att veta om det, förordar utarmning och isolering."

Mer än så var det alltså inte: Gå in i EG, bygg Öresundsbron, rösta inte på miljöpartiet. Det nya demokratiska genombrottet ska genomföras av byråkrater i Bryssel och en svartblå regeringskoalition i Stockholm (tänk vad Tingsten skulle ha sagt om KDS!). Ohlssons drömmar om en livfullare politik kan man dela och hans observationer kring hur det ser ut i svensk politik har sina poänger. Men när den "rationella politiken" visar sig vara att bygga motorvägar, så får det vara.

Hardeberga

En pärla i pärlbandstaden

– Varför ska vi i vänsterpartiet jämt vara mot all utveckling? Som det här med Hardebergastaden till exempel.

Nu står det och faller med vänsterpartiet i Lund om vi ska få någon spårväg österut över huvud taget. Sånt är faktiskt läget nu när översiktsplanen för Lund är utställd på sin sista vecka. Ty den 15 april ska alla ha yttrat sig, och sen går planen till byggnadsnämnden och sen vidare till kommunstyrelsen och fullmäktige. Om det blir före valet återstår att se.

Det finns krafter som säkert ser att det blir efter valet. Jag tänker på borgarna, eller snarare moderater och folkpartister, som till varje pris vill att *deras* stadsbyggnadsidéer ska få präglade Lund. De motsätter sig gärna utbyggnadsplaner österut bara för att de kommit till under en "socialistisk" majoritet, trots att Annika Annerby själv varit inne på tanken tidigare. Vilka *deras* idéer idag är kan man ha svårt att urskilja, men att bilismen ska vara kvar tycks vara helt klart, både i stads kärnan och som primärt kommunikationsmedel.

Ovanlig allians

Centern då? Nej, dom vill faktiskt ha Hardebergastaden. Bebyggelse på åkrama? Ja, faktiskt! Centern och socialdemokraterna går här i en ovanlig allians, men de har inte egen majoritet, och i kommunfullmäktige inte ens med stöd av vänsterpartiet, som läget är idag.

Nå, men inte kan man väl bygga på de riksintressanta kultur-lämnarna som kanske finns under Romeleåsens yttersta utlöparens yta? Nej det har vänsterpartiets medlemsmöte bestämt, i demokratisk ordning, alltmedan några av oss kommunalpolitiker, som tidigt tyckte tanken var god, fick finna oss överkörda.

Nu är tiden inne för det sista och avgörande slaget om Hardeberga. För eller emot? En röst mot Hardebergastaden är en röst mot den "spårbundna kollektivtrafik" österut, som dåvarande Vpk var först med att lansera, och som så småningom *alla* partier ställt sig bakom. Ska vi då hoppa av spårvagnen, när man börjar skönja ett förverkligande? Även om det är långt dit.

Spårvagnsprojektet

Som bekant har bebyggelse vid Hardeberga lanserats av Lunds nye stadsbyggnadsdirektör för att skapa resandeunderlag för den snabbspårväg som han också initierat, på som han uppfattade eniga politikernas önskan. Planerna väckte berättigat upseende och

intresse när de presenterades för snart två år sedan.

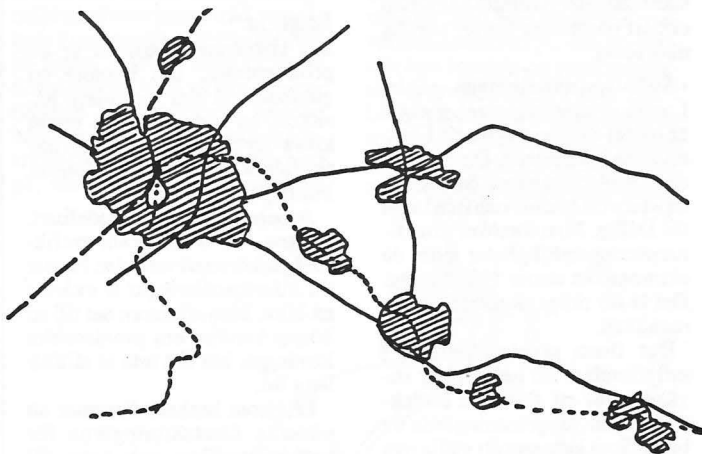
Sedan dess har det funnits en majoritet för en sådan villkorad utbyggnad: utan spårväg ingen Hardebergastad, och utan Hardeberga ingen spårväg. Visst har vi försökt få löfte om en linje till Dalby utan mellanstationer, men finansieringen av en sådan bana är ytterst osäker. Som alternativ har istället Björnstorp lanserats som utbyggnadsort, bortom Dalby. Det har märkligt nog alla andra partier tyckt var jättebra (utom de 200 som bor där idag). Vi i vänsterpartiet har tvivlat och sagt ungefär så här:

– Om man syftar till att öka kollektivtrafikens andel i arbetspendlingen till cirka 50 procent

förses med högklassig kollektivtrafik. En ordentlig standardhöjning är det enda som kan få dagens bilpendlare att överge sin plåtlåda. De som inte har bil måste ändå åka kollektivt, hur dåliga bussar det än är.

Inga röster mot

Det höjdes faktiskt inga röster mot Hardebergastaden på mötet – däremot mot Björnstorp. Nåväl, allt det här är motiv som Vpk och vänsterpartiet längre drivit och fått andra partier med på. Vi har också tidigt lanserat den "ur-socialistiska idén" om bandstaden, men aldrig hittat ett bra läge i Lund. Nu kan den bli verklighet, om och snarare som ett pärlband av orter på en snabbspårväg

Pärlbandet. Fr v Lund, Hardeberga, Dalby, Björnstorp, Veberöd.

(vilket tyvärr måste anses mycket i vår region), så är det ändå hälften som fortfarande kör bil. Om dessa notoriska bilister då bor bortom Dalby, och jobben finns i Malmö och Lund, så blir det långa körsträckor med mycket avgaser och elände. Men om man bor närmare, t ex vid Hardeberga, så pestar de inte alls ner vägar och luft lika mycket.

Bra läge

Därför är Hardeberga ett bra läge, t o m på cykelavstånd från Lund. Andra motiv för Hardeberga har uttryckts av stadsbyggnadsdirektören, senast på den offentliga debatten om översiktsplanen i tisdags kväll:

- Det kan bli en god bostadsmiljö i ett vackert landskap.
- Nära till natur: Rögle dammar och Skrylle.
- Lunds stad ska inte få svälla mer, bl a av regionala skäl. Det tycks samtliga partier vara ense om.
- Stambanan har snart nått sitt kapacitetstak, och då är det bra att ha en alternativ utbyggnadsriktning, lämpligen österut.
- "Byarna" i öster ska som sagt

det tycks vara nödvändigt eftersom kommunen saknar kompetens. Visar det sig att den miljard som banan kostar läggs på hyromna, så får vi väl säga ifrån då. Men f n tycks det inte vara utsikter om snabba profiter som väcker intressenternas intressen.

Vidare har Lunds spårvägsprojekt nu samordnats med Stafanstorps och Malmös spårvägsplaner och Länstrafiken följer projekten för att på sikt kanske driva dem.

Årspårvägsprojektet verkligen något realistiskt att satsa på? Ja, det är ju en oerhörd investering, över en miljard för Lunds del, som ska finansieras av "näringslivet". Pengarna måste ju tas någonstans, och det kan bli de boende som drabbas "i slutändan". Men spårvägen *kan* sannolikt öka det kollektiva resandet väsentligt och därigenom bidra till en minskning av bilismen. Spårvägen har också ett stort symbolvärde, som ökar dess attraktivitet. Så den är nog bra, och vi bör därför stödja den.

Riksintresse?

Men riksintressena och det öppna landskapet då? Det är ju Hardebergamotståndarnas vanligast argument, förutom de förmodligen symboliska motiv för skydd av platsens mytologi, som får många historiska hjärta att klappa.

Det finns påfallande otydliga motiv för att riksintressena ifråga om både naturvård, rörligt friluftsliv och kulturminnesvård har avgränsats så som de en gång blivit av någon tjänsteman på länsstyrelsen med ansvar för fysisk riksplanering. Det är inte säkert att en ny inventering, med dagens ögon, skulle ge samma gränser, och det är därför inget skäl att hänga upp sig på gamla sådana.

Istället bör man gå ut i verkligheten och se naturen an, men också ställa sig frågan: "Borde inte denna vackra plats vara ett bra läge för en ny bosättning?" Så torde de som eventuellt bosatte sig vid Hardeberga för mer än tusen år sedan ha tänkt.

Och varför ska vi då inte få tänka samma vackra tanke om samma vackra plats och samma vackra utsikt som de en gång hade? Låt oss inte stjälpas spårvägen österut innan den ens fått en chans!

Thomas Schlyter

Kommunstyrelsen har givit Lunds spårvägsprojekt fortsatt välsignelse och spenderar nu ytterligare pengar på att göra en finansiell utredning – visserligen till hutlösa konsultervoden, men

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet,
(se ovan).

NY ADRESS.....

INGENTING är historiskt nödvändigt!

"Vänsterns framtid står och faller med dess förmåga att övervinna sina egna nedärva förutfattade meningar om framtiden." Orden är Staffan Lindbergs i en essay om Lars Bondestams författarskap, som publicerats i senaste numret av ERITREAnytt.

Staffan Lindberg föreläser om Lars Bondestam tisdagen den 9 april kl 19 i bibliotekets studie-cirkelrum 3.

Lars Bondestam är en av de få som i sin livsgärning förenat praktik och teori. Som demograf och statistiker i den kejsrerliga etiopiska administrationen hade han en unik inblick i kejsar Haile Sellasies Etiopien. Han hälsade den etiopiska revolutionen som en befrielse. I sin bok *Feodalismen ska krossas* försöker han beskriva och förklara den etiopiska revolutionens nödvändighet.

På nära håll upplever han den etiopiska revolutionens urartning. För honom är det självklart att den faktiska verkligheten är utgångspunkten. De ideologiska konstruktionerna måste vika. För Lars Bondestam är de dimmor som döljer det verkliga skeendet.

Sitt hopp knöt Lars Bondestam till Eritrea, som han ägnade de sista tio åren av sitt liv fram till det ögonblick i december 1989 då en landmina satte punkten vid gränsen mellan Tigray och Sudan.

Staffan Lindberg skriver, att Eritrea blev den måttstock med vilken Lars Bondestam kunde värdera den faktiska utvecklingen i Etiopien. Det blev också en måttstock med vilken han kunde värdera svensk biståndspolitik, solidaritetsrörelserna och den svenska opinionsbildningen om utvecklingen i tredje världen.

Eritrea med rätt till självbestämmande fullbordade Lars Bondestams livsverk. Den utkom strax före hans död. Han hade förhoppningar om att den skulle innebära en avgörande vändpunkt i den svenska biståndsdebatten. Den är skriven med engagemang och kritisk distans.

Staffan Lindberg framhåller i sin essay att Lars Bondestams författarskap tjänar som ett exempel på vikten av att sätta den kritiska solidariteten och kunskapen före den ideologiska övertygelsen om nödvändigheten av en viss historisk utveckling.

Därför har föreläsningen – lik-

Stoppa borgerlig...

Forts från sid 1.

Detta är förändringar som inte syns. Däremot påverkas luften i stan. Barn och ungdomar som använder stadskärnan som ett slags vardagsrum får andas renare luft. Dessa förändringar är viktiga. Men de räcker inte.

Under valperioden har följande steg tagits mot ny miljövänlig kollektivtrafik:

- Gatu- och trafiknämnden har efter en ambitiös utredning beslutat att stadsbussarna ska köra på biogas efter en övergångsperiod med naturgas. Vänsterpartiet förordade trådbussar; det är den renaste och bäst utprovade tekniken. Men vi måste hålla med om att nämndens beslut var det näst bästa.

- Spårvagnsutredningen pågår. Lund har tagit initiativet, men nu är också Staffanstorp och Länsstrafiken inblandade. Det handlar om snabbspårvagnar över Staffanstorp till Malmö och från Lund till Dalby. Man försöker hitta finansieringsmöjligheter inom de ekonomiska ramar vi har i dag. Det är för tidigt att uttala sig om resultatet.

Det finns mycket pengar i miljöfonden. En hel del bör användas för att förbättra kollektivtrafiken. Begränsningarna av biltrafiken kommer att ställa nya krav samtidigt som resandeunderlaget förbättras. Det öppnar nya perspektiv.

Biltrafiken begränsas

Följande beslut som begränsar biltrafiken är klara:

- Parkeringsplatsen på kvarteret Myntet bakom Lilla Fiskaregatan ska bebyggas med bostäder. De borgerliga partierna har reserverat sig.

- Västra Mårtensgatan blir gågata och Klostergatan bilfri. Gatukontoret räknar med att det begränsar biltrafiken i stadskärnan med 10–20 procent. Beslutet verkställs i vår. De borgerliga har reserverat sig och lovat att riva upp beslutet om de får majoritet efter valet. Handelsföreningen tänker överklaga. Om

som i ERITREAnytt – rubriken "Ingenting är historiskt nödvändigt."

Lars Bondestams "Eritrea med rätt till självbestämmande" kommer att försäljas vid föreläsningen. Den kan också beställas från Gunnar Stensson, Vårvädersvägen 4 G, 222 27 Lund, 046-13 31 71.

Arrangörer är Eritreagruppern i Lund och vänsterpartiets internationella utskott.

det är juridiskt möjligt (dvs länsstyrelsen inte inhyberar det) och ekonomiskt försvarbart (dvs kan genomföras utan kostsamma ombyggnader) kommer emellertid beslutet att verkställas även om det överklagas.

- Gatu- och trafiknämnden har bestämt att biltrafiken inom och till stadskärnan ska begränsas på ungefär samma sätt som planerades för den bilfria veckan. Parkering ska tillåtas endast i de nuvarande p-husen. På gator som inte leder till p-husen ska endast behörig trafik få färdas. Dessa regler ska gälla under dagtid. De borgerliga har lovat riva upp beslutet om de vinner valet.

Lagtext

Det sistnämnda beslutet är ett principbeslut. Det innebär att gatukontoret ska formulera beslutet i en sorts lagtext – vilket krävs för de lokala trafikföreskrifterna. Man ska också föreslå infartsparkeringar.

Arbetet påbörjas omedelbart. Texten till den lokala trafikstadgan bör snart vara klar. Platser till infartsparkeringar är svårare att hitta. Men eftersom det till en början handlar om provisoriska lösningar, bör det inte ta alltför lång tid.

Eftersom beslutet kommer att påverka förutsättningarna för kollektivtrafiken och ligga till grund för förhandlingar med Länsstrafiken om dess linjedragning och storchallplatser vid infartsparkeringarna, är det rimligt att det genomförs i samband med bussarnas tidtabellskifte sommaren 1992.

Majoriteten garant

Dessa beslut har tagit tid. Man kan fråga sig varför de inte blivit klara tidigare. Svaret är mycket enkelt: det har inte funnits någon politisk majoritet förrän nu. Det inser var och en som följde diskussionen för ett par år sedan. Vi har helt enkelt varit med om en politisk process som förändrat förutsättningarna radikalt.

Nu handlar det inte längre om formuleringar i kommunalpolitiska handlingsprogram. Nu är det verklighet. Besluten är fattade.

Om det blir borgerlig valseger verkställs de inte. Då blir det istället fler parkeringsplatser och mer biltrafik. Nu gäller det att vinna valet – att vänsterpartiet blir större men också att nuvarande majoritetsförhållanden bibehålls.

Svårare än så är det inte. Det är klart att det går. Det måste det göra.

Roland Andersson

V-Skåne uttalade också på årskonferensen 24.3:

Bron över Öresund

Med anledning av de förhandlingar som regeringen genomför med den danska regeringen om en bro över Öresund vill Vänsterpartiets Skånes distriktskonferens göra följande uttalande:

Vi säger nej till det gigantiska resursslöseriet och den stora belastningen på miljön som byggandet av en bilbro över Öresund innebär. Bilen är ett föråldrat transportsätt. Satsa resurserna på att utveckla miljövänliga alternativ för transport av människor både inom landet och för resor till andra länder.

Stoppa bron! Det är inte försent.

Sydafrika

I Sydafrika har flera viktiga reformer förbehållit apartheidsystemets fall. Men ännu har inte ett enda steg tagits mot avskaffandet av apartheid i det politiska systemet. Inga förhandlingar har inletts om en ickerasistisk konstitution. De flesta politiska fångarna är fortfarande i fängelse, de politiska flyktningarna har inte fått återvända hem och ledare för den demokratiska rörelsen mördas.

I detta läge är det viktigare än någonsin att hålla fast vid isoleringen av den sydafrikanska regimen och stärka stödet till ANC.

MÖTE MÖTE

KOMPOL har möte på lokalen Må 8.4 kl 19.15.

HANNAS FLÅKT Lö 6.4 samling för uppvärmning kl 10.00 på Palaestra. Spelning fram till kl 16 med pauser. Attribut: hatt eller mask eller både ock. Sö 7.4 rep på Palaestra 16.30 gehörsspeling. 17.30 rep med Birgit.

RÖDA KAPELLET Sö 7.4 kl 18.45 rep på Palaestra med Birgit Stare och Håkan Olsson. Rep: 143, 164, 208, 224, 229, 231, 232. Glöm inte att anmäla dig till Idaröd 13–14/4.

VIF fotbollsträning på Lerbäckskolan

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 138213 el. 115069